

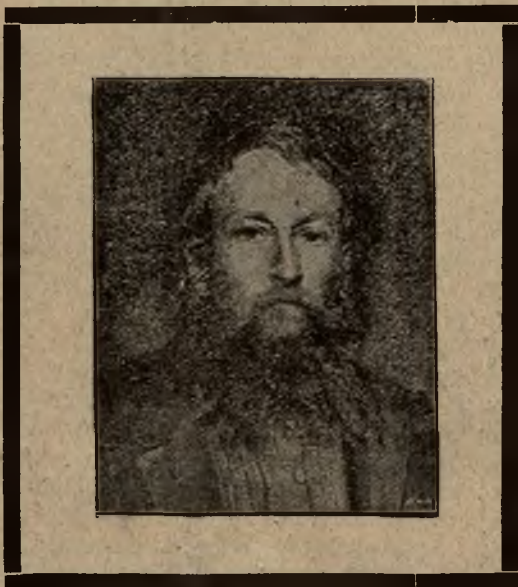
Jubileusz zasłużonego pedagoga: Dyrektor II. szkoły realnej w Krakowie, Jan Bidziński.

Śmierć wielkiego artysty.

Dnia 6 b. m. w Grodzisku pod Warszawą zmarł malarz polski europejskiej sławy i miary, artysta znakomity, jeden z najciekawszych i najoryginalniejszych u nas talentów. Józef Chełmoński. Nazwisko to oznacza cały wielki rozdział w historii polskiej sztuki.

W Muzeum Narodowym w Krakowie znajduje się jego „czwórka“, bodaj ten sam wielki obraz, o którym znakomity krytyk Witkiewicz powiedział, że z punktu widzenia bezmyślnego szkolarstwa ma on wielką wadę: „za wiele życia“. Istotnie, talent

bowiem Chełmońskiego to przede wszystkim bujna pełnia życia i charakteru, rozmach niepowstrzymany, nieokiełznana, żywiołowa siła. W twórczości swej malarskiej, w całym szeregu obrazów niezwrótnego piękna, potrafił zamknąć Chełmoński całą żywą poezję polskiej ziemi, od sielankowych nastrojów wiosny, bladurózkowych świtów i księżycowych nocy do rozpaczliwej dzikości wieczorów jesiennych, ponurych zmroków i burz, melancholię mazowieckich równin i rozlewną poezję ukraińskiego stepu, rzewne sielenki chłopskie i pęd rozchukanych koni. On wreszcie jest tym artystą, który pierwszy wprowadził do malarstwa prawdziwego, nieszablonoanego chłopaka polskiego, żywego, w jego twardym trudzie, wielkiej niedoli, bezradnej grozie wobec sił natury i zjawisk społecznych, ale także o jego fantazyi niefrasobli-

Śmierć wielkiego artysty: S. p. Józef Chełmoński.

wej i wesołej zabawie. Pejzażystą „tylko“ był Chełmoński, ale w swych pejzażach wypowiedział duszę artysty o bogatej skali wrażliwości i wyobraźni, a niezwykle indywidualnym wyrazie.

Jubileusz u wioślarzy warszawskich: Edmund Nebel, kierownik Koła gimnastycznego W. T. W.

Przez kilka ostatnich lat niezmordowanie twórczy artysta nie mógł już zajmować się sztuką z powodu słabości. — Zmarł w 65 roku życia. Urodzony we wsi Bożki w pow. łowickim, kształcił się w malarstwie w Warszawie i Monachium; prócz techniki, szkoły te niewiele mu dały, bo nie mieścił on się w ramach żadnej szkoły. Wystawiając na obczyźnie, uzyskał medale: w r. 1889 w Paryżu w r. 1891 w Berlinie. Najbardziej znanymi jego obrazami są: „Odpoczynek kozaków“, „Jarmark na konie“, „Wieczór“, „Droga przez las“, „Cisza nocna“. Twórczość jego cała to przede wszystkim wyraz mazurskiej, szczerze polskiej duszy i temperamentu.

Z roku przedświątecznego: Targ na Rynku krakowskim.